

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 14-04-2621 ריכטמן נ' קומסטאר מערכות בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת אפרת בוסני

תובע טל ריכטמן

נגד

נתבעת קומסטאר מערכות בע"מ

פסק דין

1
2 לפני תביעה על סך של 11,300 ₪ שעילתה משלוח דברי פרסומת באמצעות הודעות אלקטרוניות,
3 בניגוד לסעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 (להלן: "**חוק התקשורת**" או
4 "**החוק**"). התביעה מתייחסת לדברי פרסומת שנשלחו לתובע מיום 22.01.2014 ועד ליום 01.02.2014.
5 התביעה הטעונה הכרעה, נוגעת לשאלת אחריותה של הנתבעת, ספקית של תוכנה (פלטפורמה)
6 לדיוור אלקטרוני אוטומטי "שלח מסר", באמצעותה נשלחו דברי הפרסומת.

7
8 1. החל מיום 22.01.2014 שלחה הנתבעת 1 ("קליק טו ואליו בע"מ"), שהנתבע 2 הוא מנהלה,
9 לתובע 11 דברי פרסומת באמצעות הודעות דוא"ל. זאת לאחר שהתובע ביקש להסירו מרשימת
10 התפוצה, ואושרה הסרתו. ההודעות נשלחו באמצעות מערכת דיוור אלקטרוני אוטומטית
11 שמפעילה הנתבעת 3. אין מחלוקת כי כל ההודעות נשלחו לתובע, מבלי שהתובע נתן את
12 הסכמתו לקבלתן מראש, הינן בניגוד להוראות סעיף 30א(ב) לחוק התקשורת. בדיון מיום
13 23.2.2015 הגיעו הנתבעים 1-2 והתובע להסכמה לפיה התביעה נגד הנתבע 2 תידחה והנתבעת 1
14 תשלם לתובע סך של 4,000 ₪. נותר אפוא, להכריע בתביעה נגד הנתבעת 3 (להלן: "**הנתבעת**").
15 הצדדים פרשו את משנתם בכתבי הטענות, בבקשות ותגובות שהגישו וכן בדיון שהתקיים בפניי.

תמצית טענות הצדדים

16
17
18
19 2. התובע מבקש לייחס לנתבעת אחריות משני טעמים: **האחד**, התובע טוען כי הנתבעת עונה
20 להגדרת "מפרסם" בחוק בכך שהיא מפרסמת את עצמה "פרסום סמוי" בכיתוב "**נשלח**
21 **באמצעות תוכנת שלח-מסר מבית קומסטאר מערכות בע"מ**". לטענת התובע העובדה שבכל
22 הודעת פרסומת נכלל שמה של הנתבעת ובכל פעם שהתובע, כנמען, מבקש להסיר את עצמו
23 מלוח תפוצה באמצעות הקשה על קישורית, נפתח חלון הכולל אף הוא את פרטי הנתבעת, יש בו
24 פרסום שתכליתו לפתוח בפני הנמען נתיב להתקשרות עם הנתבעת ולקדם את מטרות הנתבעת.
25 **הטעם השני**, לטיעוני התובע כי הנתבעת מספקת פלטפורמה למשלוח אוטומטי של "דואר זבל"

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 14-04-2621 ריכטמן נ' קומסטאר מערכות בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 באמצעות מערכותיה, וללא הפעלת כל אמצעי פיקוח על כך, ויש לראות בה כמי שמשווקת את
2 דברי הפרסומת עבור אחר, ולכן הינה בגדר "מפרסם" על פי חוק התקשורת.
3
- 4 **3. אשר לטעם הראשון**, הנתבעת טוענת מנגד כי היא אינה "מפרסם" כהגדרתו בחוק. לטענת
5 הנתבעת היא אינה מפרסמת את עצמה. תוכן הדוא"ל אינו מקדם את עסקיה או את מטרותיה,
6 היא אינה נמען התקשרות לשם "רכישתו של נושא דבר הפרסומת", והיא לא משווקת את תוכנו
7 של הדוא"ל בעבור אחר. עוד טוענת הנתבעת כי הכיתוב "נשלח באמצעות תוכנת שלח-מסר"
8 בשולי ההודעה, אינו מהווה "דבר פרסומת", שכן אינו כולל מרכיב הכרחי לדבר פרסומת כאשר
9 מרכיב זה מחייב כך, שהמסר יופנה למטרה מסחרית של שיווק. אין לטענת הנתבעת בכיתוב
10 אלמנט מסחרי או שיווקי, ומטרתו לזהות את אמצעי השליחה ובעיקר לסייע לנתבעת לוודא
11 שלקוחותיה אינם מפריס את החוק. הנתבעת טוענת עוד כי היא לא הגורם ששולח את ההודעה
12 לנמענים, אלא לקוחותיה להם השליטה הבלעדית, בתוכן הדוא"ל, ברשימת הנמענים וכן מתי
13 יישלחו ההודעות.
14
- 15 **4. אשר לטעם השני**, הנתבעת טוענת כי היא ספקית של תוכנה (פלטפורמה) מתקדמת לשיווק
16 אלקטרוני לדיוור דומה במהותה לתוכנות אחרות למשלוח דוא"ל כגון: Gmail של GOOGLE
17 או Outlook של חברת MICROSOFT. לטענת הנתבעת, לקוחות הרוכשים רישיון שימוש
18 בתוכנה, עושים שימוש עצמאי בתוכנה, ללא מעורבותה. לה אין שליטה על משלוח ההודעות על
19 ידי משתמשי התוכנה ועל בחירת הנמענים הנעשית על ידם. הנתבעת טוענת כי היא רק ספקית
20 התוכנה שבאמצעותה נשלחות ההודעות, כאשר המשתמשים שרכשו את רישיון השימוש
21 בתוכנה, הם ששולחים את ההודעות והם שמחליטים מי יהיו הנמענים, מתי יישלחו ההודעות
22 ומה תוכן.
23
- 24 **5.** הנתבעת טוענת עוד, כי היא נוקטת באמצעים סבירים למנוע הפצת ספאם. כל אחד מלקוחותיה
25 מחויב לחתום במעמד רכישת הרישיון לשימוש בתוכנה על הסכמה ל"תנאי השירות" לפיהם
26 הלקוח הוא האחראי הבלעדי לתוכן שהוא שולח לנמענים באמצעות התוכנה; הלקוח מצהיר
27 מתחייב שקיבל אישור מכל הנמענים שאליהם הוא שולח דוא"ל שיווקי; מצהיר כי ידוע לו שחל
28 איסור לשלוח דברי דואר שיווקיים לנמענים שמהם לא קיבל אישור כדן; הלקוח מתחייב
29 לפעול בהתאם לחוק התקשורת; וכן מודע לכך שכל דוא"ל שנשלח מהתוכנה מאפשר לנמען
30 להסיר את עצמו מרשימת התפוצה כמתחייב בחוק.
31

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 14-04-2621 ריכטמן נ' קומסטאר מערכות בע"מ

תיק חיצוני:

6. **במענה לטענות הנתבעת**, מבחין התובע בין מערכת "שלח מסר" של Gmail של 1
"GOOGLE" או Hotmail של MSN, ו- Outlook של MICROSOFT התובע טוען כי 2
שירותי Gmail ו- Hotmail נותנים למשתמש רק את הידומיין של אותם ספקי שירות וכי 3
מדובר בשירות רשת, קרי, שירות דואר אלקטרוני המאפשר גישה אל כל שירותי הדואר דרך 4
הדפדפן ואינו מאפשר תזמון אוטומטי של שליחת הודעות לנמענים. תוכנת ה- OUTLOOK 5
הינה תוכנת דואר אלקטרוני המותקנת על גבי מחשב מקומי של המשתמש, כך שאם מחשב 6
המשתמש סגור או לא מחובר לאינטרנט - ההודעות לא נשלחות לנמען. לעומת זאת, טוען 7
התובע, השירות של הנתבעת מאפשר תזמון אוטומטי בפלטפורמה המבוססת על ענן (WEB) של 8
שליחת הודעות לנמענים. המערכת לא מותקנת על המחשב המקומי של המשתמש כמו תוכנות 9
אחרות, אלא נמצאת באינטרנט בשרתים של הנתבעת ובשליטתה. כך, שהפלטפורמה של 10
הנתבעת מאפשרת למשתמש להגדיר מה ומתי ישלחו ההודעות, כשבפועל המערכת "שלח מסר" 11
היא ששולחת את הדיוור לרשימת התפוצה של המשתמש, דרך השרתים של הנתבעת 12
אוטומטית, ללא התערבות יד אדם ואף שמחשב הלקוח כבוי. התובע טוען כי בכך שדברי 13
הפרסומת של לקוחות הנתבעת מאוחסנים בשרתים של הנתבעת (בענן) ונשלחים בתזמון 14
אוטומטי, גם בזמן שהמחשב של הלקוח "סגור", יש לראות בנתבעת כמי שמשווקת את נושא 15
דבר הפרסומת עבור אחר ולכן הינה "מפרסם" כהגדרתו בחוק. 16
17
7. התובע טוען עוד, כי אין לקבל את טענת הנתבעת בדבר נקיטת מירב הצעדים האפשריים למנוע 18
הפצת דואר זבל. לטענתו, על פי התכתובות המצורפות לכתב התביעה, אף שהתובע פעל להסרת 19
דבר הפרסומת ביום 29.7.13 - דרך לחיצה על הכיתוב בתחתית עמ' הפרסומת "אם דיוור זה 20
חשוד בענייך כספאם, אנא ידע אותנו", משם הופנה לעמ' אינטרנט של הנתבעת 2 - הגם שבעמ' 21
אינטרנט נוסף של הנתבעת 2 אליו הועבר לאחר ההסרה אושרה הסרתו, הנתבעת קיבלה את 22
בקשת הנתבעים 1-2 מיום 20.1.14 להקים חשבון חדש אצלה הכולל את כל המנויים מהחשבון 23
הקודם, וזאת מבלי לפקח ולוודא כי לא נכללים ברשימה זו מנויים שביקשו הסרה בחשבון 24
הקודם, כמוהו. אחרי הקמת החשבון החדש, חזר התובע לקבל דברי ספאם. 25
26
8. לעניין "הפרסום המוסווה", מוסיף הנתבע וטוען כי הכיתוב בשולי ההודעות "נשלח באמצעות 27
מערכת דיוור אלקטרוני שלח מסר מבית קומסטאר מערכות בע"מ". מקדם את עסקיה 28
ומטרותיה של הנתבעת וחושף בפני הנמען אופציה ליצירת קשר עם הנתבעת, דרך שני לינקים 29
מקשרים לאתרי הנתבעת באינטרנט: במלל "שלח מסר" וכן במלל "קומסטאר מערכות בע"מ". 30
לטענת התובע, יש לראות בכך כיתוב "הגנתי" שמטרתו שהנמען יכנס ללינקים של הנתבעת יעיין 31
באתר הנתבעת ויירשם לשירותה. הנתבע טוען עוד כי גם "כיתוב זהות" הוא דבר פרסומת 32

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 14-04-2621 ריכטמן נ' קומסטאר מערכות בע"מ

תיק חיצוני:

1 שהמחוקק ביקש למנוע, שכן תכליתו לפתוח בפני הנמען נתיב לקשר עמוק יותר עם ספק
2 השירות כך שבעקבותיו תבוא התקשרות עסקית שמהותה קבלת שירותים מהנתבעת.

דיון והכרעה

9. שמעתי את הצדדים, בחנתי את טענותיהם ואת פסקי הדין להם הפנו, והגעתי לכלל דעה שדין
7 התביעה להידחות.

10. אפתח **בטעם השני**, על יסודו טוען התובע לחיוב הנתבעת. מקובלת עלי טענת הנתבעת כי היא
11 אינה אחראית למשלוח דברי פרסומת באמצעות התוכנה שהיא מספקת. הנתבעת היא ספקת
12 הפלטפורמה, האמצעי למשלוח ההודעות ולא שולח ההודעות. אין חולק כי המשתמש רוכש
13 הרישיון, היא הנתבעת 1 בתיק זה (להלן: "חב' קליק טו ואליו") היא שקבעה את תוכן ההודעות
14 ומתי יישלחו. באשר לקביעת הנמענים אליהם נשלחות הודעות המשתמש, לא הוכח כי הנתבעת
15 היא שקובעת את זהות הנמענים או כי יש לה שליטה על כך. למעשה לטענת התובע מדובר
16 במאגר בתי עסק שמוגדר על ידי חב' קליק טו ואליו (ראה למשל סעיף 2 שו' חמישית
17 להתייחסות לתשובת נתבעת 3 מיום ה-26.3.15). גם בתכתובת שבין חב' קליק טו ואליו לבין
18 הנתבעת (נספחים ח'ט' לכתב התביעה) בה מבקשת חב' קליק טו ואליו מהנתבעת להעביר את
19 מנויי החשבון הקודם לחשבון החדש שביקשה כי ייפתח עבורה בנתבעת, ניתן ללמוד כי חב'
20 קליק טו ואליו, ולא הנתבעת, היא זו המגדירה את רשימת הדיוור. תמיכה לכך יש גם בדברי
21 נציג חב' קליק טו ואליו בדיון: "מקור הכשל שכן במסגרת עבודתנו עם הנתבעת 3, ביצענו
22 העלאה של מסרים מהחשבון הישן והיתה תקלה. במהלך העברת החשבון הישן לחדש, העלינו
23 את רשימת האנשים שביקשו להפסיק את הדיוור. היה כשל במערכת ואיני יכול לומר אם זה
24 אחריותנו או אחריות הנתבעת 3" (פרי' עמ' 1 שו' 22-23).

11. מאותו הטעם, משמערכת הנתבעת היא רק האמצעי (הפלטפורמה) למשלוח ההודעות (ולא שולח
25 ההודעות), וכאשר השליטה על תוכן ההודעה וזהות הנמענים היא של המשתמש, אין לראות
26 בנתבעת בבחינת "מי שמשווק את נושא דבר הפרסומת בעבור אחר" ולכן בגדר "מפרסם" על פי
27 החוק. הנתבעת אינו מי שעוסק באיסוף מאגרי מידע והיא אינה משגרת ההודעות, כפי שהיה
28 בעניין ת"ק (ת"א) 5240-10-12 גלסברג נ' האפרתי ואח' (פורסם בנבו 10.05.2013) אליו מפנה
29 התובע, ולא קיים טעם, על פי תכלית החוק, להטיל אחריות עליה. אף כי בליבת חוק התקשורת
30 עומד הרצון למנוע ולמגר את תופעת הפרסום ההמוני של הודעות פרסומת לא רצויות, פרשנות
31 מרחיבה של החוק ושל תכליתו אינה מגעת, לטעמי, לכדי הטלת אחריות על בית התוכנה
32 ששימשה אמצעי לשיגור ההודעות, לא קבע את תוכן ותדירות משלוח ההודעות, וקיבל את

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 14-04-2621 ריכטמן נ' קומסטאר מערכות בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 רשימת הנמענים מהמשתמש שרכש את רישיון השימוש בתוכנה. כל קביעה אחרת, תהא
2 מרחיקת לכת, בלתי צודקת ואף לא רצויה.
3
- 4 **12.** גם אם כטענת התובע, תוכנת "שלח מסר" של הנתבעת, שונה מספקיות תוכנה אחרות (כמו
5 חברת "גוגל"), בכך שהיא מאפשרת פלטפורמה המבוססת על "ענן" למשלוח הודעות בתזמון
6 אוטומטי על פי הגדרת הלקוח בזמן שהמחשב שלו "סגור", ואף אם התוכנה אינה מותקנת על
7 המחשב המקומי של המשתמש (כמו OULOOK של חברת MICROSOFT), ואינני נדרשת
8 להכריע בעניין - הנתבעת כיתר חברות התוכנה מספקת רק את האמצעי, הא ותו לא. טענת
9 הנתבעת לפיה את תוכן ואת המען יוצק הלקוח, המשתמש במערכת ולא הנתבעת לא נסתרה,
10 ואין לומר כי בעצם העובדה שנעשה שימוש בתוכנה של הנתבעת למשלוח אוטומטי של הודעות
11 פרסומת, יש להטיל על הנתבעת אחריות למשלוח הודעות אלה.
12
- 13 **13.** בנוסף, הנתבעת, מבחינתה, נוקטת אמצעים סבירים כדי למנוע הפרה של חוק התקשורת. זאת,
14 על ידי החתמת המשתמש, במעמד רכישת רישיון השימוש בתוכנה, על הסכמה ל"תנאי
15 השירות" לפיהם, בין היתר, המשתמש (הלקוח) מתחייב לפעול בהתאם לחוק התקשורת ומצהיר
16 שקיבל אישור מכל הנמענים שאליהם הוא שולח דוא"ל שיוקו ונוטל את האחריות הבלעדית
17 לתוכן הנשלח לנמענים באמצעות התוכנה. בנוסף וכפי שהתובע עצמו טוען, מערכת "שלח מסר"
18 של הנתבעת מאפשרת לנמען לפנות ישירות לנתבעת בבקשת הסרה. בכך יש פיקוח נוסף מצד
19 הנתבעת על מניעת הפרת החוק.
20
- 21 **14.** בהקשר זה, אין להבחין בין ספקי תוכנה למשלוח הודעות אחרים, כמו "גוגל" ו"מיקרוסופט
22 "לבין הנתבעת, חרף השונות בתוכנה ובאופן הפעלתה. כשם שאין לצפות מחברת גוגל לעקוב
23 אחר תוכן ההודעות של משתמשי התוכנה ויעדן, כך גם אין מקום לצפות מהנתבעת שמעבר
24 להחתמת המשתמשים על הסכם הרישיון הכולל את "תנאי השירות" שפורטו בכתב ההגנה
25 (וקיומם לא נסתרו על ידי התובע) ומתן אפשרות ישירה לנמענים לפנות אליה בבקשת "הסרה",
26 כי הנתבעת תבלוש ותבדוק את תוכן ההודעות ואת רשימת הדיור של המשתמשים.
27
- 28 **15. ודוק!** שונים היו פני הדברים אילו הייתה לנתבעת מעורבות או שליטה על בחירת הנמענים.
29 במצב כזה המסקנה עשויה הייתה להיות שונה. במקרה שלפנינו הנתבעת טוענת כי אין לה
30 שליטה על בחירת הנמענים ורק המשתמשים, שרכשו את רישיון השימוש בתוכנה, הם
31 שמחליטים מי הנמענים, מתי יישלחו ההודעות ומה תוכן. התובע אינו טוען, כי הנתבעת קובעת
32 את רשימת הדיור של המשתמשים או את תוכן ההודעות, אלא אך שדברי הפרסומת של

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 14-04-2621 ריכטמן נ' קומסטאר מערכות בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 המשתמשים בתוכנה נמצאים באינטרנט בשרתים של הנתבעת. אולם אין בכך כדי ללמד כי
2 לנתבעת שליטתה על זהות הנמענים.
3
- 4 **16.** אשר לתכתובת שצורפה לכתב ההגנה לפיה לאחר שהתובעת ביקש "הסרה" והסרתו אושרה,
5 חב' קליק טו ואליו (הנתבעת 1) ביקשה מהנתבעת להקים לה חשבון חדש, במקום החשבון
6 הישן, כשהוא כולל את כל רשימת מנוייה בחשבון הקודם, וכי מהחשבון החדש החלו להישלח
7 לתובע דברי פרסומת. לא מצאתי להטיל אחריות על הנתבעת אחריות לכך. כפי הנטען בכתב
8 התביעה, מועד ההסרה היה 29.07.2013. ההודעה הראשונה שנשלחה התובע מהחשבון החדש
9 של הנתבעת חב' קליק טו ואליו 1 אצל הנתבעת הייתה ביום 20.01.2014, כך שמאז ההסרה
10 ולמשך חמישה לא נשלחו לתובע דברי פרסומת. בנוסף, נציג חב' קליק טו ואליו אישר בדיון כי
11 חב' קליק טו היא זו שביצעה את העלאת המסרים מהחשבון הישן, וכי בשל "תקלה" במהלך
12 העברת החשבון הישן לחדש, חב' קליק טו העלתה את רשימת האנשים שביקשו להפסיק את
13 הדיוור. (עמ' 1 שו' 23-24). מקור הכשל, ככל שהיה כזה, לא הוכח. אולם ניתן ללמוד כי אין
14 לנתבעת 3 שליטה על רשימת המנויים להם מדוורים המשתמשים במערכת הודעות ולא נפל פגם
15 בהתנהלותה של הנתבעת.
16
- 17 **17.** אשר לטעם הראשון. מקובלת עלי טענת הנתבעת כי היא אינה באה בגדר "מפרסם" כהגדרתו
18 בחוק, וכי הכיתוב "נשלח באמצעות מערכת דיוור אלקטרוני שלח מסר מבית קומסטאר
19 מערכות בע"מ" אינו בגדר "דבר פרסומת".
20
- 21 **18.** סעיף 30 לחוק התקשורת קובע:
22 **"דבר פרסומת"** "מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד
23 הוצאת כספים בדרך אחרת".
24
- 25 **"מפרסם"** על פי החוק, הוא "מי ששמו או מענו מופעים בדבר הפרסומת כמען להתקשרות לשם
26 רכישתו של נושא דבר הפרסומת, מי שתוכנו של דבר הפרסומת עשוי לפרסם את עסקיו או
27 לקדם את מטרותיו, או מי שמשווק את נושא דבר הפרסומת בעבור אחר..".
28
- 29 תוכן ההודעות נשוא התביעה אינו נוגע לנתבעת או לפעילותה. כך שהנתבעת אינה מי ששמה או
30 מענה מופיע בדבר הפרסומת כמען להתקשרות לשם רכישת נושא דבר הפרסומת, או מי שתוכנו
31 של דבר הפרסומת עשוי לפרסם את עסקיה או מטרותיה. הנתבעת, כאמור בנוגע לטעם השני,
32 אף אינה משווקת את תוכנו של הדוא"ל בעבור אחר, כי אם האמצעי למשלוח ההודעות, ולא
33 שולח ההודעות.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 14-04-2621 ריכטמן נ' קומסטאר מערכות בע"מ

תיק חיצוני:

- 1
- 2 **19.** הכיתוב "נשלח באמצעות מערכת דיוור אלקטרוני שלח מסר מבית קומסטאר מערכות בע"מ",
- 3 בשולי ההודעה, אינו מהווה "דבר פרסומת" כמשמעות המונח בחוק. זאת, משאין בו אלמנט
- 4 מסחרי או שיווקי שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת.
- 5 מקובלת עלי טענת הנתבעת כי הכיתוב נועד לזיהוי אמצעי השליחה ובעיקר לסייע לנתבעת
- 6 לוודא שלקוחותיה אינם מפריים את החוק, על ידי מתן אפשרות לנמענים לפנות לנתבעת ישירות
- 7 בבקשת "הסרה". כפי שעשה התובע.
- 8
- 9 **20.** אשר לטענת התובע ל"פרסום סמוי" בכך שבכל הודעת פרסומת נכלל שמה של הנתבעת ובכל
- 10 פעם שנמען, מבקש להסיר את עצמו מלוח תפוצה באמצעות הקשה על קישורית, נפתח חלון
- 11 הכולל אף הוא את פרטי הנתבעת- טענה זו אין לקבל.
- 12
- 13 חוק התקשורת, ככל דבר חקיקה, יש לפרשו על פי תכליתו. בדברי ההסבר להצעת החוק נאמר
- 14 כי ביסוד החוק עומד הרצון להגן על פרטיות הציבור מפני השיטפון הפרסומי מצד משווקים
- 15 ומפרסמים המבקשים להציע את מוצריהם של המפרסמים או לעודד "הוצאת כספים בכל
- 16 דרך". (ראה ה"ח הממשלה 182 מיום 20.06.2015) ו- ת"א (מחוזי- ת"א) 1586/09 **חיות נ' טלון**
- 17 **מסרים מידיים בע"מ** (פורסם בנבו 05.04.2011). הנתבעת אינה בגדר משווק ומפרסם. לא
- 18 מצאתי להרחיב את היריעה, ולכלול את בית התוכנה ששמו נזכר בשולי הודעות הפרסומת,
- 19 ובהפניה ללינק לצרכי "ההסרה" וזאת כחלק מפיקוח על המשתמש בתוכנה, פרסום מוסווה
- 20 שנועד לעקוף את מטרות החוק. לא כל אזכור שם או אתר הוא בבחינת "פרסום". פרסום מחייב
- 21 קיומו של מסר בעל אלמנטים מסחריים, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד
- 22 הוצאת כספים בדרך אחרת, כהגדרת "דבר פרסומת" בחוק. אזכור שמה של הנתבעת, ציון שם
- 23 התוכנה "שלח מסר", כמו גם בהפניה ללינק של הנתבעת, אין בהם פרסום שתכליתו לפתוח בפני
- 24 הנמען נתיב להתקשרות עסקית עם הנתבעת, במטרה לקבל מהנתבעת שירותים תמורת תשלום
- 25 או לקדם את מטרותיה, כי אם ציון שמה של הנתבעת לצורכי פיקוח על קיום הוראות החוק על
- 26 משתמשים שרכשו ממנה רישיון לשימוש בתוכנה.
- 27
- 28 **21.** מכאן, שאין מקרה זה בא בגדרם של המקרים שנדונו בת"ק (ת"א) 20453-03-11 **עו"ד אסף לוטן**
- 29 **נ' לוג טק תקשורת בע"מ**, בתק (ת"א) 13311-01-10 **איכנברוגר נ' תקשורת דיגיטלית מכוונת**
- 30 **בע"מ** (פורסם בנבו 28.07.2011) ובת"ק (כ"ס) 29801-11-09 **עינת חורשי נ' גלעד דיין** (פורסם
- 31 בנבו 13.09.2011 אליהם מפנה התובע.
- 32

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 14-04-2621 ריכטמן נ' קומסטאר מערכות בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 22. למעלה מן הצורך, גם בהנחה, ולצורך הדיון בלבד, שנתבעת מפרסמת את עצמה
2 "פרסום סמוי", הרי גם במקרה זה אין לקבל את התביעה נגדה. הנתבעת רשאית להניח שמי
3 שעושה שימוש בתוכנה, עושה זאת כדין. לכן, אף אם הנתבעת מפרסמת את עצמה "פרסום
4 סמוי", מקום שמשמש עושה שימוש בתוכנה שהנתבעת מפעילה בניגוד לחוק והוא נתבע לשלם
5 פיצוי לפי החוק, מטרת הפיצוי היא להרתיע את אותו מפרסם, ולא את הנתבעת המספקת רק
6 את האמצעי. במצב כזה הפרסום של הנתבעת הוא לכל היותר פרסום נלווה וטפל לפרסום
7 העיקרי של המפרסם, המשתמש דוגמת חב' קליק טו ואליו, אשר בוחר את הנמענים ומפר את
8 החוק. מקום שמדובר בפרסום מפר, ממילא יוטל על המפרסם לשלם פיצוי ללא הוכחת נזק, כפי
9 שאושרה הסכמת התובע והנתבעת 1 בפסק הדין שניתן ביום 23.02.2015. פיצוי זה די בו להשגת
10 תכליות החוק, ואין מקום לפצות בנוסף גם בגין התנהגותה של הנתבעת, אשר לא מצאתי שדבק
11 בה אשם.
12
- 13 23. לעניין זה יפים דברי כב' השופט טל חבקיין בעניין ת"ק (ת"א) 48194-04-14 ספיר ואח' נ' מנהל
14 ובעלי בית הספר ואח' (פורסם בנבו 22.03.15) (להלן: "עניין ספיר"):
15
- 16 "סעיף 30א(ג) לחוק התקשורת מקנה לבית המשפט סמכות רשות לפסוק פיצוי ללא הוכחת
17 נזק בהתחשב במכלול נסיבות העניין. בהינתן שמטרתו של הפיצוי היא להרתיע מפני התנהגות
18 עוולתית גם כשלא נגרם נזק, הרי שגם בהנחה (לצורך הדיון) שמדובר באחריות מוחלטת, יש
19 מקום לשקול - לעניין השאלה אם יש מקום לפסוק פיצוי ומהו סכומו - את מידת האשם
20 שדבק בהתנהגותו של המפרסם. בהקשר זה יש לבחון, לדעתי, אם המפרסם ידע על ההפרה
21 ובאלו אמצעים סבירים נקט כדי למנוע אותה (השוו לסעיף 224 לפקודת מס הכנסה [נוסח
22 חדש], ולסעיף 119 לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975; רע"פ 26/97 לקס נ' מדינת ישראל,
23 פ"ד נב(2) 673, 697-699 (1998)). מקום שיוכח כי המפרסם נקט אמצעי זהירות סבירים למנוע
24 את ההפרה וכי לא ידע עליה, יפעל הדבר לזכותו. מקום שיוכח שהמפרסם לא נקט אמצעי
25 זהירות סבירים למנוע את ההפרה או שידע או צריך היה לדעת עליה, יפעל הדבר לחובתו".
26
- 27 במקרה זה, הנתבעת לא ידעה על ההפרה ואף פעלה באופן סביר למניעתה. על כן, כמו בעניין
28 ספיר, חיוב הנתבעת, שלא הוכח כי דבק בה אשם, בתשלום פיצוי אין לה הצדקה ואין בו
29 להגשים את תכלית החוק, שהיא הרתעתית ולא עונשית.
30
- 31 24. לאור כל האמור לעיל אני דוחה את התביעה. התובע ישלם לנתבעת הוצאות משפט בסך של
32 1,000 ₪ בתוך 30 יום, שאם לא כן יישא התשלום הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום פסק הדין
33 ועד התשלום בפועל.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 14-04-2621 ריכטמן נ' קומסטאר מערכות בע"מ

תיק חיצוני:

1

2

3

ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 15 יום ממועד קבלת פסק הדין.
המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים בדואר רשום עם אישור מסירה.

4

ניתן היום, כ"ב אב תשע"ה, 07 אוגוסט 2015, בהעדר הצדדים.

5

6

7

8

אפרת בוסני, שופטת